

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

En enkelt bemærkning til hr. Duetoft. Jeg tror, man skal være meget varsom med at drage sammenligninger mellem egnsteatrene som et udestående spørgsmål i relation til teaterloven og så lokaletilskuddet. Dette tilskud er livsnerven for hele foreningsarbejdet, idrætten, ungdomsorganisationerne, børneorganisationerne, så det er i virkeligheden halvdelen af brugerorganisationerne og brugerne af denne lov, vi skubber ud et år eller to, eller hvor meget det nu måtte være. Med al respekt for egnsteatrene vil jeg altså ikke drage den sammenligning imellem egnsteatrene og hele foreningslivets eksistensgrundlag.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

»Hvad solskin er for den sorte muld, er sand oplysning for muldets frænde.« Var det ikke sådan, salig Grundtvig sagde? Ja, sådan var det om sand oplysning. Når jeg kan lære mavedans, jeg kan lære finere madlavning og alt det andet forfærdelige pjat, der er kommet ind i det, så synes hr. Duetoft, at det er i orden, at de andre skatteborgere skal betale.

Jeg sagde ikke, at jeg har noget imod folkeoplysning. Jeg sagde, det kunne blive lige så billigt, men folk skulle bare selv administrere det. Jeg var endda så venlig at sige, at de kan få skolen. Vi har skoler, der står tomme om aftenen, og mange andre offentlige bygninger. De får de bygninger; de skal bare forpligte sig til, når de forlader bygningen, at slukke lyset og gøre rent efter sig. Så kan de selv ansætte en lærer og det hele. Det ville være præcis lige så meget oplysning.

Jeg kan huske engang for mange år siden, da jeg var fodermester, hvor jeg skulle starte et kursus af en eller anden art. Da jeg var kommet igennem 41 eller 42 skemaer – jeg kan ikke huske det helt nøjagtigt – så smed jeg alle skemaerne i et stort, stort hul, og så holdt vi det her kursus uden tilskud, og det blev ikke en døjt dyrere for brugerne af det kursus.

Prøv da at overlade lidt til det private initiativ. Så behøver I ikke at sidde og tælle, om der nu kommer 5, 7, eller der kommer 9. Mange gange starter de et hold på 12, og i løbet af kort tid falder nogle fra, og så snyder de lidt og fu-

sker lidt med tallene, for de skal jo gøre holdet færdigt. Lad da folk selv om det.

Men én ting vil jeg sige til hr. Duetoft, nu er hr. Duetoft ikke den værste – han hører heller ikke efter, så det kan være lige meget – det er mere Venstre og De Konservative. Statsministeren stod sidst og lovede folk skattelettelser, skattelettelser, skattelettelser. Hvordan vil man finansiere dem, hvis ikke man tør privatisere det mindste i dette land?

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg håber, man tilgiver mig, at jeg minder om, at vi har en meget lang dagsorden i dag.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg er i den lykkelige situation, hr. Poulsgaard, at jeg aldrig har lovet skattelettelser, fordi jeg erkender, at der er visse ting i dette samfund, som jeg ønsker at det offentlige skal betale og give tilskud til.

Jeg er da enig med hr. Poulsgaard i, at der er nogle, der siger skattelettelser og derefter lover guld og grønne skove, men dér er altså ramt forbi i forbindelse med CD.

Og så undrer grundholdningen hos hr. Poulsgaard med hensyn til det private initiativ mig stadig væk. Nu er der vel mange af oplysningsforbundene, der rent faktisk er private. Der er nogle af os, der er af den opfattelse, at mennesker, der får et tilbud, faktisk har lyst til at bruge det, mens de måske ikke kan finde overskud til selv at starte noget. Hvorfor skal en gruppe mennesker ikke have disse muligheder, fordi man siger, at det kun er de stærkeste, der selv har kræfter til at sætte i gang, der skal kunne nyde godt af disse ting? Det er dér, forskellen mellem Fremskridtspartiet og CD er: Vi vil gerne være med til at give nogle tilbud også til de mennesker, som ikke har nok initiativ, fordi de har en hård dagligdag, de har et tungt arbejde osv. Disse mennesker skal også have en chance. Det er vel dér, den grundlæggende forskel i menneskesynet mellem hr. Poulsgaard og mig i virkeligheden ligger.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Lige en enkelt bemærkning til fru Jytte Andersen. Det var meget smukke ord om, at loka-